

ARATĂ-NE PE TATĂL

Haideți să rămânem în picioare și să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune, fiindcă dorim să-L întâlnim pe Domnul. Mă întreb dacă în seara aceasta sunt cereri speciale la care doriți să primiți răspunsul Domnului. Ridicați mâna. Amintiți-vă în inima voastră ce doriți să cereți Tatălui în timp ce ne vom ruga.

Tatăl nostru ceresc, ne-am adunat împreună, în Numele Fiului Tău iubit, Domnul Isus. Noi ne dăm seama cu toții, cât de înspăimântătoare sunt vremurile în care trăim, dar știm că după ce totul va trece, va mai rămâne doar amintirea.

Tată, eu știu că într-o zi, va trebui să stăm înaintea Ta și să dăm socoteală de tot ce am făcut, de aceea, venim la Tine cu capetele și inimile plecate, ca să cerem îndurare și ca Duhul Sfânt să vină asupra noastră ca să ne călăuzească în tot ceea ce facem sau spunem. Te rugăm pentru fiecare din cei care au ridicat mâna, pentru că Tu știi ce se află în spatele acelei mâini.

Tată, noi aducem cererile noastre înaintea marelui Tău tron de îndurare, unde se află Jertfa, Domnul Isus, și știm că vom primi ceea ce cerem, pentru că El ne-a spus că ne va da orice vom cere de la Tine, în Numele Lui. Deci, Te rugăm să dai rezolvare fiecărei cereri care a fost adusă înaintea Ta, în seara aceasta.

Binecuvântează-i pe cei bolnavi și suferinzi, și îngăduie ca Duhul Sfânt să se manifeste atât de real în seara aceasta, încât să poată fi văzut de acești oameni.

Te rugăm și pentru aceia care nu au fost salvați și care nu au cunoscut iertarea păcatelor, ci hoinăresc încă prin întuneric, fără nădejde, fără Dumnezeu și pierduți. Fie ca Lumina Evangheliei, glorioasa Evanghelie a Fiului lui Dumnezeu, să strălucească peste ei în seara aceasta, astfel ca inimile lor să fie atât de înfometate încât să-L accepte pe El ca Mântuitorul lor.

Îndură-Te și ascultă-ne Tată, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău și Mântuitorul nostru. Amin. Vă puteți așeza.

Întotdeauna am considerat că este un mare privilegiu să pot sta pe platformă și să le vorbesc oamenilor.

M-am bucurat foarte mult, fiindcă ascultând banda de ieri, am văzut că Duhul Sfânt a fost printre noi și a lucrat minunat. Astfel, singura problemă ar fi că nu putem sta mai mult. Știți că mâine seară va fi ultima adunare. Din toți sponsorii adunărilor de aici, am avut privilegiul să-i cunosc doar pe doi. Pe mulți dintre voi, v-am cunoscut de-a lungul anilor, și desigur, mi-ar face plăcere să luăm masa împreună, duminică seara, deoarece știu că aveți cea mai gustoasă bucătărie din țară.

De aici, vom pleca în Alaska, iar după aceea dacă va fi cu voia Domnului, vom merge în Africa.

A fost un privilegiu că am fost printre voi și că v-am putut vedea răspunzând cu atâta credință chemării Lui.

Voi știți cum este. Când mergi pentru o seară aduci o predică de evanghelizare, dar după ce toate emoțiile trec și la fel teama, începi să aduci Cuvântul lui Dumnezeu și lucrurile mai adânci ale Evangheliei lui Isus Hristos. Adevărul este că este greu să aduci toate lucrurile, mai ales când vorbești unei mulțimi în care se află oameni de toate credințele. Totuși, mă bucur pentru că suntem slujitorii unui Dumnezeu viu și adevărat.

Am promis că voi încheia mai repede, dar nu am reușit să mă țin de cuvânt nici aseară, pentru că timpul este foarte scurt. Uneori, la mine în biserică stau câte șase, opt sau chiar zece ore, iar voi aveți harul să stați aici, o oră și jumătate.

Fie ca Domnul să vă binecuvânteze. Rugați-vă pentru mine, în timp ce voi vorbi despre un text mic, pe care mi l-am notat aici. Apoi, vom vedea care este voia Domnului. Spun aceasta, pentru că eu nu știu care este voia Lui în continuare. Noi suntem fiii Lui, și suntem călăuziți prin Duhul Lui Dumnezeu, așa că tot ce ni se cere este să privim la El și să ne amintim ce ne-a cerut să facem.

Sâmbătă dimineața, voi avea un mesaj micuț la dejunul dat de Oamenii de afaceri ai Evangheliei depline, și cred că vă veți putea procura invitații chiar de aici. Vom fi bucuroși să vă avem printre noi. Dorința mea este să vorbesc chiar după micul dejun, și voi aduce un mesaj micuț de evanghelizare, în care nu voi aduce niște vederi doctrinare, ci vă voi dovedi că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci și că El nu S-a schimbat.

Vreau să vă spun că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, sau nu este nimic, așa cum orice om este bun sau rău. Tu nu poți fi de jumătate.

Nu există creștin destul de bun. Cred că ați auzit și voi această expresie, dar așa ceva nu există; tu ori ești creștin, ori nu ești. Și singura cale sau posibilitate de a fi un bun creștin este să fii născut din nou, prin Duhul lui Dumnezeu. Desigur. Și există un singur remediu: să fii sub Sângele Domnului Isus. Astfel, dacă îți mărturisești păcatele înaintea lui Dumnezeu și primești iertarea Sa, tu nu mai ești un păcătos, ci devii creștin.

Biblia spune că „*oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește.*” (1 Ioan 3.9a). Dar, dacă totuși o face, este involuntar, pentru că cei care au fost curățiți nu mai au cunoștința păcatului.

De exemplu, în Vechiul Testament, sângele taurilor și al țapilor nu putea șterge păcatele, ci doar le acoperea, însă Sângele lui Isus Hristos le-a îndepărtat pentru totdeauna; nu mai există.

Mama mea a plecat la cer acum câteva luni. Ea nu mai putea vorbi, iar eu stăteam lângă ea. La un moment dat i-am zis :

„Mamă, dacă mă auzi, și dacă acum când mori, Isus este la fel de bun cu tine, ca în tot timpul vieții, clipește de câteva ori, pentru că aceasta va însemna pentru mine „Da”.” Atunci ea a clipit din ochi, în timp ce lacrimile îi curgeau pe obraji. Eu am botezat-o cu treizeci de ani în urmă, când eram doar un predicator tânăr.

Îmi amintesc că atunci când pătam vreo haină, ea folosea tot felul de soluții ca să o scoată, dar niciodată nu a reușit să scoată o pată de tot, ba pe unele le-a făcut mai mari.

Dacă comparăm aceasta cu sângele taurilor, vedem că desigur, acolo era o împăcare, dar ea nu putea șterge de tot acele „pete”, pentru că era doar sângele unui animal. Vedeți, viața mielului nu putea veni înapoi, pentru că era doar un animal și nu avea suflet, dar când a venit Isus și acea celulă de Sânge a fost ruptă, Viața lui Dumnezeu a venit peste noi și ne-a făcut fii și fiice de Dumnezeu, dându-ne natura Sa.

Acum, în zilele noastre, dacă-mi pătez cumva cămașa, soția mea iubită merge și cumpără un înălbitor, dacă nu greșesc: „Clor”, îl pune pe pată și totul este gata.

Să ne gândim puțin la un picur de cerneală. Cerneala este fabricată pentru un anumit scop, de aceea este colorată. Noi știm că există numai o singură culoare, și aceea este albul, toate celelalte fiind derivate din ea.

Desigur, a trebuit să existe un creator al aceluși picur de cerneală, iar el l-a făcut pentru un anumit scop, da? De exemplu, acel picur de cerneală poate scrie textul din Ioan 3.16, care-mi aduce iertarea, dar tot acel picur poate să-mi semneze condamnarea la moarte.

Dar ce se întâmplă cu acea picătură de cerneală, dacă o turnăm într-un înălbitor? Gândiți-vă. Nu o veți mai găsi, așa-i? De ce? Pentru că a fost dizolvată. De la început a fost ceva care a determinat existența acelei picături, felul de aranjare a moleculelor. Înțelegeți?

La fel se întâmplă și cu păcatele voastre negre: odată mărturisite sub sângele lui Isus Hristos, ele au fost uitate, nu mai există. Dar aceasta nu se datorează faptului că ați fi meritat, ci harului lui Dumnezeu.

Când a păcătuit, omul a deschis o mare prăpastie între el și Dumnezeu, așa că nu mai era nici o cale de întoarcere. Dar Dumnezeu a fost plin de îndurare și a oferit un „Înlocuitor”. Până la împlinirea timpului când avea să vină El Însuși într-un trup asemenea nouă, acel înlocuitor a fost un miel. Apoi, după ce păcatul a fost înlăturat, omul și Dumnezeu au devenit Tată și Fiul.

Vedeți? Acolo nu mai era păcat, pentru că El aruncase păcatul în Marea Uitării, care este plină cu înălbitor, și nu a mai rămas nimic din el. Noi nu putem face aceasta, pentru că suntem oameni. Desigur, noi putem ierta, dar nu putem uita, însă Dumnezeu este atât de infinit și atât de mare, încât poate uita absolut totul; tot ce am făcut. Gândiți-vă. Voi nu mai puteți păcătui, pentru că Dumnezeu l-a pus pe om din nou în prezența Sa, ca fiu al Lui. Astfel, acum suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu. Nu vom fi, ci suntem. O, Doamne!

Noi suntem bucuroși să știm că avem acest mare Înălbitor pe care ni l-a dat Isus Hristos: însuși Sângele Său.

Vă voi vorbi puțin despre El, dându-vă ocazia să vă liniștiți.

Haideți să deschidem Scriptura la **Ioan 14**, de unde vom citi **versetele 7 și 8**:

„Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. Și de acum încolo Îl veți cunoaște, și L-ați și văzut.

„Doamne” I-a zis Filip, „arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns.”

Din acest text voi lua titlul : **„Arată-ne pe Tatăl”** Inima omului a tânjit întotdeauna să-L vadă pe Dumnezeu, și așa cum am vorbit serile trecute, acei greci au venit să se închine și să-L vadă pe Isus, de aceea i-au spus lui Filip: *„Domnule, am vrea să vedem pe Isus”*. (Ioan 12.21).

Ei auziseră despre El și nu puteau avea liniște până nu-L și vedeau, iar eu cred că aceasta este calea oricărui credincios adevărat. De îndată ce aude Cuvântul, în El este Ceva care pulsează și-l face să dorească să-L vadă pe Dumnezeu.

Dar este posibil să-L vedem pe Dumnezeu? Da, pentru că Isus a spus în versetul 9 din textul citit:

„Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl.” Deci, acum știm că putem să-L vedem. Ca ființe omenești, noi am tânjit tot timpul să-L vedem pe Dumnezeu. Această dorință a fost și în inima lui Iov.

Cartea lui Iov este cea mai veche scriere din Biblie. Se presupune că ar fi fost scrisă înainte ca Moise să fi scris Geneza. Iov a ajuns într-un punct unde a dat de necaz și noi știm că de obicei, omul Îl caută pe Dumnezeu când dă de necazuri.

Eu i-am auzit adesea pe unii oameni spunând: „Nici nu cred că există Dumnezeu!” Nu? Lăsați-i numai să vină necazul și atunci veți vedea. Când medicul va veni și va spune: „Va muri! Nu mai este nici o șansă”, îl veți auzi imediat spunând: „Oh, Dumnezeule...” la fel ca pe Bob Ingersell. Da, atunci te vei gândi la Dumnezeu mai repede decât la mama ta sau la oricine altcineva, pentru că ești o ființă omenească

și în tine este Ceva.

Noi știm că Iov a ajuns într-un necaz foarte mare; a pierdut tot ce a avut, iar în final a ajuns el însuși pe un morman de cenușă și plin de bube.

Îmi amintesc că am vorbit despre cartea lui Iov în Tabernacol și am zăbovit aproape un an asupra lui. (aceasta s-a întâmplat cu câțiva ani în urmă). Atunci, o soră nu m-a întrebat direct, ci mi-a trimis un bilet în care mi-a scris: „Frate Branham, când ai de gând să-l cobori pe Iov de pe grămada de cenușă?” Eu l-am ținut acolo, până am clădit ceva pe acel subiect, pentru că voiam să-i fac pe oameni să răspundă când aveam să fac chemarea la altar.

Deci, Iov stătea în mizerie, tânjea să-L vadă pe Dumnezeu și zicea: „*Oh, dacă aș ști unde să-L gădesc, dacă aș putea să ajung la scaunul Lui de domnie...*” (Iov 23.3).

Vedeți inima omului strigând și tânjind după Dumnezeu? Și desigur, dacă în inima unui om este dorința de a-L vedea pe EL, dacă strigă după Dumnezeu, înseamnă că undeva trebuie să existe un Dumnezeu care să răspundă acelei chemări, pentru că atunci când adâncul cheamă Adâncul, trebuie să fie un răspuns la acea chemare.

Dar, înainte să fie un adânc care cheamă, trebuie să fie un Adânc care să răspundă acelei chemări, pentru că altfel nu ar mai fi nici o chemare.

După cum am mai spus, înainte ca să fi fost aripioarele de pe spatele peștelui, trebuia să existe apa în care el să se poată folosi de ele, altfel aripioarele nu ar fi avut nici un rost.

Înainte ca un copac să crească din pământ, trebuia să existe pământul, pentru că altfel nu ar fi putut crește nici un copac.

Și cât timp există o creație, trebuie să existe un Creator care a făcut-o. Înțelegeți ce vreau să spun? Prin urmare, dacă în inima unui om există o sete și o foame, înseamnă că trebuie să existe Ceva care să-i răspundă, pentru că altfel nu ar fi acea sete, iar în seara aceasta, noi stăm aici și spunem: **„Arată-ni-L pe Tatăl și ne este de ajuns!”**

Acum, dacă există Dumnezeu, și noi știm că există, iar inima voastră strigă după El, de ce nu putem să-L vedem?

Cu ajutorul Său, voi încerca să-L privim din trei sau chiar patru unghiuri diferite:

- Dumnezeu în Universul Său;
- Dumnezeu în Cuvântul Său;
- Dumnezeu în Fiul Său; și
- Dumnezeu în poporul Său.

Mai întâi, voi vorbi despre Dumnezeu în Universul Său, pentru că eu nu cred că există cineva care, văzând și înțelegând mișcarea Universului, a marelui Sistem Solar, să spună că nu există Dumnezeu. Ați știut că pământul se învârtește cu peste 1000 de mile pe oră? (cam 1600 Km/h).

El măsoară cam 25.000 de mile în jurul său (cam 41.000 Km) și face o mișcare de rotație completă la fiecare 24 de ore. În același timp, face și o mișcare de revoluție, în jurul soarelui, în timp de un an. Eu nu știu cu ce viteză se mișcă pe orbită, dar știu că se încadrează perfect în timp, fără să greșească nici măcar o secundă. Vedeți, noi nu avem nici un ceas sau vreo mașinărie care să atingă o asemenea perfecțiune, încât să nu greșească măcar o secundă.

Când am fost în Elveția, am văzut un ceas care în banii noștri costă cam 300 de dolari. Totuși, chiar și acela rămâne uneori în urmă, dovedind că nu este perfect.

Deci pământul se învârte în spațiu, dar cine îl ține în acel timp perfect? Dacă nu ar fi Cineva care să dirijeze totul, cu siguranță s-ar produce o încetinire a mișcării.

Dar cum este posibil ca El să țină totul într-o mișcare perfectă? Și cum poate merge și soarele atât de perfect? Mișcarea de revoluție în jurul soarelui are ca urmare formarea anotimpurilor, și toate se succed perfect. De șase mii de ani încoace, nu s-a pierdut nici o secundă, ci totdeauna a fost perfect.

Totul este atât de perfect încât oamenii de știință pot să calculeze exact când va avea loc următoarea eclipsă de soare sau de lună. Doamne, și mă gândesc că văzând toată această perfecțiune, nu s-ar cuveni ca oamenii să privească spre cer și să spună asemeni aceluia suedez: „Ce mare ești, ce mare ești!”?

Privite de aici, acele stele par mici, ca niște luminițe, iar distanța dintre ele nu este mai mare de 10 centimetri, deși în realitate, ele sunt cât Pământul, poate chiar mai mari, iar distanța dintre ele este la fel de mare ca și distanța dintre noi și ele, și Dumnezeu le controlează pe toate.

Odată, a fost la una din adunările mele din Chattanooga și un astronom, care mi-a dat permisiunea de a privi cerul prin marele telescop pe care-l au la centrul de cercetări. Prin acel aparat se pot vedea stele care se află la 120 milioane ani lumină de pământ.

Transformați această distanță în mile, și veți obține un șir de cifre cu care veți putea înconjura Tucsonul, și pe care nu le veți ști citi. Da, 120 de ani lumină, sau milioane de ani lumină, iar în spatele lor se află luni, stele și lumi care au fost create de Tatăl nostru pentru plăcerea Sa, toate urmându-și cursul în mod desăvârșit.

Oh, ce minunat este să vezi cât de mare este El și cât de simplu, în toată această măreție, pentru că Isaia 35.8 spune: „...*chiar și cei fără minte nu vor putea să se*

rătăcescă.” Vedeți? Nu trebuie nici istețime, nici educație, pentru că dacă ar fi nevoie de așa ceva, cineva s-ar fi rătăcit deja, dar nouă ne trebuie doar credință: să credem. Nu să încercăm să înțelegem, ci doar să credem.

Eu am avut ocazia să văd și oameni care încearcă să argumenteze că nu ar fi așa cum spune Cuvântul, dar aceia sunt necredincioși.

Cam cu 13-14 ani în urmă, prin țară umbla un necredincios care încerca să-și facă mulți adepți. Când mama lui era pe moarte, el i-a spus: „Ei, ce poți să-mi oferi acum?” după care a adăugat: „Fac haz de necaz!” Cum poți să-i spui așa ceva mamei tale?

După un timp, acel bărbat a ajuns într-o criză și astfel s-a dus în vest să se odihnească puțin în munți. Lucrătorii din biserici se temeau să vorbească cu el, pentru că era un bărbat educat, lustruit și foarte ager la minte, așa că l-au lăsat să înainteze în nebunia lui.

Iată însă că într-o zi, în timp ce se plimba, s-a oprit și a privit pietrele din jurul său, întrebându-se de unde și cum au apărut ele cu adevărat. Și voi știți, când vântul începe să sufle printre pini: „Adame, unde ești?”, se întâmplă ceva, pentru că Biblia spune că dacă oamenii tac, vorbesc pietrele.

Și acel necredincios a căzut în genunchi și a devenit un creștin blând și iubitor, pentru că Dumnezeu, în Universul Său, a strigat: „Eu sunt Creatorul cerului și al pământului!”

Cu câțva timp în urmă, un prieten de-al meu, domnul Wood, a venit la o adunare în Louisville. El era martor al lui Iehova și îi fusese interzis să participe la adunările mele. Totuși el a venit acolo cu soția sa, care făcea parte din biserica domnului Anderson. Și ei au văzut cum pe platformă a fost adusă o fetiță care nu se mișcase de trei ani.

Nu-mi amintesc numele bolii pe care o avea, dar Duhul Sfânt i-a spus că se va face bine, iar în ziua următoare, fetița alerga în sus și în jos pe scări, pe deplin sănătoasă.

Acest lucru l-a mișcat foarte tare pe domnul Wood, care avea un băiat suferind de poliomielită și care își trăgea picioarele după el.

De acolo, am plecat la Houston, unde a fost făcută fotografia cu Îngerul Domnului, iar acolo am avut niște discuții cu un lucrător baptist, care susținea că Hristos nu mai vindecă astăzi. Dar Domnul a venit în fața a 30.000 de oameni și a dovedit că este real.

George J. Lacy, șeful de la F.B.I. a examinat fotografia și mi-a spus: „Frate Branham, eu am fost unul dintre criticii tăi, și am spus că ceea ce faci tu este psihologie, dar ochiul mecanic al aparatului de fotografiat, nu poate prinde psihologia, ci doar ceva real, iar acea Lumină a lovit lentila.”

Astfel, aveți fotografia acelei Lumini, una din ele fiind expusă în Galeria de Artă de la Washington D.C, secția „Religie”, sub ea fiind scrisă următoarea inscripție: „Aceasta este singura Ființă supranaturală care a fost fotografiată vreodată, în toată istoria lumii.”

Apoi, domnul Wood și-a adus băiatul într-un loc ca acesta, și Duhul Sfânt l-a chemat și i-a spus: „În spate este un băiat care se numește David Wood. Tatăl lui este antreprenor și martor al lui Iehova.” Nu-i văzusem niciodată în viața mea, pentru că ei locuiau în alt stat, jos, în Kentucky, dar El a spus: „Așa vorbește Domnul: băiatul este vindecat!” Imediat, acel copil invalid s-a ridicat în picioare ca orice om normal. Acum, el este vecinul meu, și în urmă cu trei ani l-am căsătorit cu o fată creștină foarte cumsecade. Ei au doi copii drăguți și cred că mulți dintre voi îi cunosc.

Eu și domnul Wood suntem prieteni buni, iar când ne întoarcem acasă, mergem în munții din Kentucky, într-un loc numit Acton, unde obișnuiam să înnoptăm. Acolo era o stație de aprovizionare, un magazin micuț și o poștă, iar mie mi s-a părut că ar fi un loc bun pentru vânătoria de veverițe, așa că ne-am dorit să mergem acolo. Astfel, cam la doi ani după vindecarea copilului, ne-am dus împreună la vânătoria de veverițe. Câți dintre voi știu cum sunt veverițele gri? După părerea mea, nu este nimic mai gustos ca aceste veverițe. Deci, ne-am dus acolo într-o vacanță de vânătoare de două săptămâni. Era o vreme tare secetoasă. Noi trăgeam cu puști de 22, dar totul era așa de uscat, încât n-am mai putut vâna. Atunci domnul Wood mi-a zis:

„Frate Branham, cunosc un om care are 500-600 ari de pământ, cu dealuri și văi prin care curge apă. Acolo este și mai umed, așa că am putea merge la el și să-l rugăm să ne dea voie să vânam, deși este un necredincios.”

„Păi, să mergem până acolo, am răspuns.” Ne-am dus și am ajuns la o casă, unde am găsit doi bătrâni care stăteau sub un copac. Fratele Wood s-a oprit aproape de ei și le-a zis:

„Bună ziua, ce mai faceți? Numele meu este Wood și aș vrea să vă întreb dacă-mi permiteți să vânez pentru o vreme aici, pentru că în partea cealaltă nu am reușit deoarece este prea uscat.”

„Nu ești cumva băiatul lui John Wood?” l-a întrebat gazda. Tatăl lui fusese un cititor al martorilor lui Iehova, iar bătrânul a continuat:

„A fost un om cumsecade și cinstit.”

„Da, sunt fiul lui,” a răspuns Wood.

„Poți vâna unde dorești.”

„Mulțumesc domnule, dar l-am adus și pe păstorul meu cu mine. Vă deranjează dacă vânează și el?”

„Să nu-mi spui că ai decăzut atât de mult încât trebuie să-ți aduci peste tot păstorul cu tine.”

Eu m-am apropiat de ei și am zis:

„Ce mai faceți?”

„Bine, a răspuns bătrânul,” după care a continuat: „Cred că oamenii mă consideră un om cam dificil.”

„Depinde cum gândește fiecare,” am răspuns.

„Nu am nimic împotriva voastră,” a spus bătrânul, „dar este o problemă: voi ați cam greșit adresa. Lătrați la pomul greșit.”

Mama îmi spunea adesea: „Dă-i vacii destulă funie și se va spânzura singură”, așa că m-am gândit să-i dau acestui bărbat suficientă frânghie și l-am lăsat să vorbească mai departe.

„Eu,” spunea el, „sunt în acest ținut de multă vreme. Tata a construit casa aceasta, iar pomul acela a ars acum 60 de ani. Acum, am 75 de ani și pot să-ți spun că nu am văzut nici un înger, nici pe Dumnezeu sau ceva de felul acesta, de aceea sunt convins că nu există nimic.”

„Desigur, aceasta este doar o părere,” am spus eu.

„Păi, voi, flăcăilor umblați doar să trăiți ușor.”

Auzindu-l ce spune, mi-am zis: „O, băiete, este ușor să zici...” după care am spus tare: „Aceasta este opinia ta!”

„Da, aceasta-i părerea mea. Voi lătrați la pomul la care nu trebuie.”

„Ai mers vreodată la biserică?” l-am întrebat.

„Nu”, a răspuns el. „Cu vreo doi ani în urmă, a fost aici în zonă un flăcău care ținea adunări pe terenul metodiștilor. Am uitat cum îl chema, dar cu acela aș fi vrut să stau de vorbă dacă l-aș fi întâlnit.”

Vaca era la capătul funiei, așa că l-am întrebat:

„Despre ce ai fi vorbit cu el?”

„Acolo sus pe munte, trăiește o bătrână care era bolnavă de cancer. Avea cancer la stomac, iar medicii au trimis-o acasă pentru că nu mai aveau ce să-i facă. Ajunsesse într-o stare așa de gravă că făcea pe ea, astfel că eu și soția mergeam de două ori pe zi ca să-i schimbăm patul. Și predicatorul despre care-ți vorbesc a ținut două adunări în Acton, iar sora ei, care locuiește pe partea cealaltă a muntelui, la vreo 30 de mile depărtare, a participat la o adunare și a spus că predicatorul acela n-a mai fost niciodată acolo. Ce este ciudat, este că el stătea pe platformă, privea peste cei 1500 de oameni adunați și spunea problemele lor. Mai mult, i s-a adresat și acelei femei și i-a spus:

„În locul acesta se află o doamnă care se numește Cutare. Când a plecat de acasă, ea a luat o batistă și și-a pus-o în buzunar. Acea batistă are o broderie mică albastră într-un colț.” Apoi, a spus: „Tu ai o soră care se numește Cutare și este pe moarte din cauza cancerului. Du-te și pune batista peste ea, căci „Așa vorbește Domnul: ea va trăi!”

Și bătrânul a continuat: „Seara, pe la ora 11.00, sus pe deal s-a auzit o zarvă mare, care ne-a trezit din somn. Parcă venise Armata Salvării. Am privit spre soția mea și i-am zis că sigur a murit bătrâna, așa că mi-am pregătit căruța ca să o duc să o înmormântăm, dar m-am gândit că ar fi bine să aștept până dimineața. A doua zi, ne-am trezit de dimineață bună și ne-am pregătit de plecare, dar ce crezi că am găsit acolo? Femeia stătea la masă alături de bărbatul ei și mânca plăcintă cu mere, și acum, nu numai că-și face treburile ei, dar îi ajută și pe vecini.”

„O,h aici ești!” m-am gândit eu, după care am spus:

„Nu pot crede așa ceva.”

„Păi, poți merge la ea, ca să te convingi singur,” a spus el. Vedeți? Acum îmi predica el mie. S-a întors spre bătrânul de lângă el și a zis:

„Nu-i așa John?”

„Da, chiar așa este”, a răspuns celălalt. „Ea trăiește acolo sus, pe munte, așa că poți merge să o întrebi pe ea.”

„Oh, este în ordine”, mi-am zis, după care i-am întrebat pe ei:

„Atunci ce credeți că s-a întâmplat?”

„Păi tocmai asta aş vrea să-l întreb pe acel om”, a răspuns bătrânul. Aş vrea să-mi spună de unde a ştiut că femeia aceea avea o soră bolnavă de cancer, cum de i-a ştiut numele şi că se va face bine de îndată ce va pune batista peste ea? Da, aş dori să pot sta de vorbă cu bărbatul acela.”

„Nădăjduiesc că o vei face,” i-am răspuns.

Era cam pe la mijlocul lui august, iar frunzele copacilor începuseră să cadă. El avea un măr foarte frumos acolo, iar pe jos era plin de mere căzute. Am privit spre el şi l-am întrebat:

„Te superi dacă iau un măr?”

Am luat unul, l-am frecat de pantalonii mei murdari, apoi am muşcat din el, spunând: „Este un măr foarte bun.”

„O, da, l-am plantat cu 40 de ani în urmă,” a răspuns el.

„Şi face mere la fel de bune în fiecare an?”

„Sigur că da. Întotdeauna avem o recoltă frumoasă de mere de la el, așa că urcăm câteva şi în şopron.”

„Asta este foarte bine,” am spus eu, după care am adăugat:

„Este foarte ciudat...Aţi observat că deşi nu a îngheţat nici măcar un pic, şi nu a fost nici rece, frunzele au început să cadă din copaci? Oare de ce cad?”

„Păi viața a părăsit frunza,” a răspuns bătrânul.

„Și unde merge acea viață?”

„Jos, în rădăcina pomului.”

„Dar de ce merge acolo?”

„Ca să se adăpostească de gerul iernii. Pe aici, temperatura coboară sub -20 C, așa că dacă viața ar rămâne în frunze, ar muri.”

„Vreau să-ți spun ceva: ia o găleată de apă și vars-o la stâlpul acela, și vreau să văd ce vine înapoi la primăvară.”

„Nu m-am gândit niciodată la aceasta.”

„Să te gândești cât timp voi fi la vânătoare, iar când mă voi întoarce, dacă îmi spui ce inteligență îmi spune sevei din copac să coboare în rădăcină, iar primăvara să se urce înapoi, am să-ți spun și eu ce Inteligență mi-a spus că acea femeie va fi vindecată.”

„Vrei să spui că tu ești acel bărbat?”

„Da, domnule,” am răspuns.

„Doar nu ești predicatorul acela?”

„Eu sunt fratele Branham.”

„Poți s-o dovedești?”

„Desigur, deși bănuiesc că nu arăt așa cum ai crezut.”

„Așa este, și te admir pentru aceasta. Tu arăți a om. Ești cu adevărat acel lucrător?”

„Da, domnule, și pot să-ți spun că Același Dumnezeu care îi poate vorbi aceluia copac, poate să-i vorbească și omului.”

Și chiar acolo, l-am condus pe acel bărbat bătrân la Hristos.

Un an mai târziu, m-am întors acolo, dar el plecase să-L întâlnească pe Domnul. Soția lui mi-a spus:

„A murit plin de bucurie și laudându-L pe Domnul.”

Ce era aceea? El L-a văzut pe Dumnezeu vorbind în Universul Său. Deși văzuse multe lucruri în viață, totuși natura unui pom i-a mărturisit că acolo era un Dumnezeu care îi spunea aceluia copac ce să facă. Vedeți? Astfel, el L-a primit pe Isus Hristos ca Mântuitor personal.

O, cum Îl puteți vedea în răsăritul de soare sau în apusul lui! Pretutindeni unde privești, Îl vezi numai pe Dumnezeu, sau cum am spus aseară: dacă El este înăuntrul tău, Îl poți vedea afară.

De obicei merg să vânez sus, în Colorado. Acolo era un flăcău cu care vânam elani până venea iarna. Până ninge, elanii stăteau sus pe munte, după care coborau mai jos. Noi am înhămat caii și ne-am dus sus. Domnul Jefferis, proprietarul fermei, s-a dus la bifurcația crestei, cam la 10 mile, iar eu m-am dus pe partea cealaltă.

Voi știți că toamna târziu, vremea este foarte schimbătoare: soarele strălucește puțin, după care plouă, apoi ninge și din nou strălucește soarele sau plouă. Dar atunci a venit o furtună puternică pe munte. Mă aflam chiar sus, iar calul îmi era legat jos, cam la 12 mile depărtare de mine. Am ajuns după un tufiș și curând a început să bată vântul cu putere. Sus, vântul doboară chiar și copacii, de aceea, m-am adăpostit după acel tufiș așteptând să treacă furtuna. Dar vântul a început să bată tot mai rece, așa că după o jumătate de ceas simțeam că îngheț de frig. Curând am fost cuprins de toropeală și parcă îmi era somn.

Am privit în sus și în jur și am văzut că soarele ieșea din când în când dintre nori. Când plouase, picurii căzuseră pe copaci, iar când începuse să bată vântul acela rece, toți picurii au înghețat, așa că soarele bătea în gheață și reflecta un curcubeu frumos. O, Doamne, eu am putut să-L văd pe Dumnezeu acolo! Da, El era acolo în curcubeul legământului, iar eu mă gândeam în timp ce-l priveam: „Acolo sus pe munte, este Dumnezeu.”

După un timp, am auzit un elan mare care se rătăcise din cauza furtunii și își căuta turma. Oh, puteam să-L aud pe Dumnezeu acolo! Un lup bătrân urla sus pe munte, iar de undeva de jos, îi răspundea perechea lui. Acolo este Dumnezeu, în toate acele lucruri. De fapt, eu am crezut întotdeauna că El trăiește acolo sus, și așa este. El era în apusul de soare, era în curcubeu; era în chemarea elanului; era în chemarea lupului. Da, El este pretutindeni în natură. Inima mea a fost foarte cercetată de ceea ce vedeam, și mă gândeam:

„Dumnezeule, ce minunat este locul acesta!” Mă simțeam ca Petru pe muntele schimbării la față, când a zis: „*Hai deți să ridicăm trei colibe...*”

Inima mea era atât de plină de slava lui Dumnezeu! Mi-am rezemat arma de un copac și am început să alerg prin pădure și să strig: „Lăudat să fie Domnul!” Trebuia să dau drumul la ceea ce simțeam și cred că aceea era singura posibilitate de-a o face.

Nu știu dacă ați simțit vreodată așa ceva, dar puteți încerca și știu că vă va face bine. Când privești în sus și-L vezi pe Dumnezeu peste tot, nu mai simți nici un miros de țigări și fum. Acolo nu mai este bere și lucruri de felul acela; nu mai sunt femei pe jumătate goale, pentru că toate acestea se află jos, în „depozitul” Satanei. Dar acolo sus, locuiește Dumnezeu.

Și în timp ce alergam și strigam: „Lăudat să fie Domnul!” am văzut curcubeul, și atunci mi-am zis: „Iată la ce trebuie să privesc eu!” În primul capitol din Apocalipsa, Ioan L-a văzut cu un curcubeu, ca Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, ceea ce însemna că El nu va mai distruge niciodată lumea prin ape. Noul Testament este un legământ făcut în Sângele Său. Stând acolo, nu mă simțeam deloc un fățarnic, prefăcându-mă că mă simt bine, ci mă simțeam cu adevărat bine, de aceea puteam striga de bucurie.

Dacă m-a auzit cineva, a crezut probabil, că prin pădure este vreun maniac, dar mie nu mi-a păsat de aceasta. Mă simțeam bine și doream să mă bucur în Domnul. Probabil că am speriat și veverițele, care nu cred că au mai văzut vreodată așa ceva.

Am observat una care stătea și mă privea mirată, cu ochii ei micuți ieșiți în afară, așa că i-am spus: „Nu te speria, căci Îl laud pe Creator. Așează-te jos și fă același lucru.” Și mititica s-a așezat jos. Atunci m-am gândit: „Nu vezi? El este aici. Ridică-ți mâinile și laudă-L pe Domnul!” Am privit din nou spre veveriță și am observat că ea nu privea spre mine, ci își ținea capul plecat.

„Oare la ce se uită?” m-am gândit atunci. Furtuna a făcut ca un vultur mare și puternic să se așeze într-un copac din apropierea mea. El o speriasse pe micuță,

Privindu-l m-am gândit: „O, Doamne, Te văd în curcubeu; în apusul de soare și în chemarea animalelor. Dar cum pot să te văd în acest vultur? Ești și acolo? De ce m-ai oprit să Te laud?” Vedeți? Dumnezeu face totul corect. El a știut că într-o zi voi povesti toate aceste lucruri.

El era acolo. Eu stăteam și-l priveam pe acel vultur, gândindu-mă: „Îmi place orice ființă care nu se teme. Dumnezeu nu se poate folosi de un laș. Dacă ești prea laș ca să pui mărturie în fața șefului tău sau a oricărui alt om, dacă te rușinezi de Isus Hristos, El nu te va putea folosi niciodată.

Cred că Pavel a spus: *„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos, fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede...”* (Romani 1.16).

Unii pot fi credincioși în biserică, dar când merg afară se „dezumflă”. Acest fel de religie nu este bun, eventual pentru a face spectacol, dar nu pentru mântuire, pentru că adevărata credință se trăiește. Am observat atunci că acel vultur nu se temea. Ochii lui mari și cenușii priveau țintă spre mine.

„Nu te temi de mine? Aș putea lua pușca și să te împușc”, am spus privind spre el, dar vulturul nu mai privea spre mine, ci se uita la veveriță, în timp ce-și mișca încet aripile.

Vedeți, el avea un dar de la Dumnezeu: aripile; astfel știa că înainte ca eu să pot lua arma, el va fi departe de acel copac. Da, el nu se temea câtă vreme simțea puterea pe care i-o dăduse Dumnezeu și care putea să-l ducă în siguranță.

O, dacă ar putea gândi așa și un creștin!

Dacă vulturul are atât de multă încredere în aripile sale, care îl pot duce în

siguranță, cu cât mai mult ar trebui să aibă încredere un bărbat sau o femeie în Prezența lui Dumnezeu și astfel, să nu se mai teamă de nimic.

Dacă ați putea crede că ceea ce spune Biblia este adevărat, și anume: că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, atunci L-ați putea vedea pășind în mijlocul vostru și făcând aceleași lucrări pe care le-a făcut și când a fost pe pământ, iar atunci nu v-ați mai teme. Nimic nu vă mai poate face rău. O, cum ar putea? Cum ar putea să vă vatăme când El a biruit moartea, iadul, mormântul, boala, păcatul, într-un cuvânt: totul. Vedeți? Siguranța mea este El.

Odată cineva mi-a spus: „Frate Branham, nu te temi că vei chema pe cineva pe platformă și vei face o greșală?” Nu! Câtă vreme Îl simt în jurul meu, nu poate fi nici o greșală.

La un moment dat, vulturul s-a săturat s-o tot audă pe acea veveriță țipând și țipând, așa că și-a desfăcut aripile și din câteva bătăi a ajuns departe. L-am privit și am văzut că a dat doar de vreo 2-3 ori din ele, după care a planat. El știa cum să și le țină. Vulturul știe cum să se lase purtat de vânt atunci când vine, și astfel înaintează val după val. Am stat și am privit după el până nu s-a mai văzut decât un punct mic pe cer, în timp ce pe obraji au început să-mi curgă lacrimile. „Doamne,” mă gândeam, „de ce ai trimis acel vultur aici?”

Vedeți? El a sărit o dată și astfel a fost metodist săptămâna aceasta; apoi a sărit încă o dată și a fost baptist pentru o săptămână, și tot așa de la unul la altul, dar tu trebuie să-ți ții aripile credinței în puterea Duhului Sfânt și să zbori peste toate acele lucruri.

Îndepărtează-te de acel ronțait de veveriță: „Zilele minunilor au trecut. Nu există botez cu Duhul Sfânt. Nu există vindecare divină.” Ronțait, ronțait, peste tot. Depărtați-vă de acea flecăreală, întindeți-vă aripile în puterea Duhului Sfânt și lăsați-l să vă poarte deasupra tuturor acestor flecăreli.

Vulturul știa ce trebuie să facă și în ce să se încreadă. Vedeți? Dumnezeu este în Universul Său. Credeți aceasta? Îl puteți vedea pe Dumnezeu în Universul Său? În ordine.

Acum vom vedea dacă Dumnezeu este în Cuvântul Său. Aici vreau să vă spun că El, nu numai că este în Cuvântul Său, ci este chiar Cuvântul. Aceasta ne-o spune Biblia în Ioan 1.1: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...”* (v.14). Deci, Dumnezeu și Cuvântul Său sunt una.

Isus a spus că Cuvântul este o sămânță pe care a semănat-o Semănătorul, iar noi știm că orice sămânță care posedă germenul de viață, aduce roadă după soiul ei dacă va cădea într-un pământ bun.

Știu că ceea ce spun este înregistrat și spun că Cuvântul lui Dumnezeu, Sămânța, a fost semănată, pentru că aceste benzi merg în toată lumea.

Dacă ați avea o atitudine corectă față de fiecare făgăduință divină a lui Dumnezeu, atunci El le va împlini și în viața voastră.

O, dacă ați putea crede că acea făgăduință vă aparține și vouă! Dar dacă îl lăsați pe vreun ricky s-o înlocuiască (unul cu multă educație, care știe cum să manevreze lucrurile) poate să o pună într-un timp trecut sau într-unul viitor și atunci nu va mai avea nici un efect pentru voi. Atunci va fi așa cum a spus Isus: *„Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră.”* (Marcu 7.9).

Aceasta se întâmplă când încercați să-L faceți pe Dumnezeu un Dumnezeu istoric, sau Unul care va veni. El este însă Același ieri, azi și în veci. Da, astăzi El este același Dumnezeu care era în trecut și care va fi în viitor. O, dacă ați putea lua atitudinea corectă față de făgăduințele Lui!

Isus spunea în Marcu 11.23: „Adevărat vă spun că dacă va zice cineva muntelui acesta: „Ridică-te și aruncă-te în mare” și dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.”

„De aceea vă spun că orice lucru veți cere când vă rugați, să credeți că l-ați primit și-l veți avea.” (v.24). Ce altă făgăduință mai mare decât aceasta vi s-ar fi putut da? Voi trebuie doar s-o credeți, pentru că ea este o sămânță.

Dacă îmi cereți un stejar, iar eu vă dau o ghindă, potențial voi aveți stejarul, pentru că ghinda este o sămânță. Tot așa, dacă Îl dorești pe Dumnezeu în viața ta, acceptă-L ca Mântuitorul tău personal, pentru că potențial ești la statutul de fiu a lui Dumnezeu și vei crește în statura lui Dumnezeu exact așa cum crește ghinda și ajunge un stejar.

Eu știu că voi, cei din Arizona, sunteți cultivatori de portocale, și știți că mai întâi este o sămânță care trebuie să cadă în pământ, așa cum a spus Isus despre El însuși. Apoi sămânța trebuie să putrezească. Deci, singura cale este ca voi să acceptați acel germene de viață al Cuvântului lui Dumnezeu, propria Viață a lui Dumnezeu, și să lăsați să putrezească propriile voastre păreri. Lăsați-L pe Dumnezeu să facă totul pentru voi.

Nu încercați să mergeți la vreun seminar ca să obțineți acel fluid social de creduri, ci în inima voastră să fie o singură dorință: să aveți în voi botezul Duhului Sfânt, Puterea lui Dumnezeu, care vă face să credeți fiecare Cuvânt și-L face viu pentru voi. Acesta este adevărul, iar El este Dumnezeu.

După ce semănați sămânța de portocal, după o vreme răsare o tulpină mică. Aceasta este tot ce a trebuit să faceți, pentru că portocalele sunt deja în acea tulpină. Voi îi veți asigura apa, iar treaba copăcelului este să bea. Și pe măsură ce bea, apar alte rămurele și crește în înălțime. Bea în continuare și-i ies frunzulițele, mugurii și florile, din care se fac apoi portocalele.

Vedeți? Așa sunteți și voi. Când sunteți sădiți împreună cu Hristos, singurul lucru pe care-l aveți de făcut este să beți din făgăduința lui Dumnezeu și să împingeți. Trebuie să beți din Cuvântul Lui, din Viața Lui și să dați afară. O, da. Eu cred că El este Apa care vine peste noi. El este Viața; este Fântâna nesecată a Vieții, iar noi am fost plantați în El și acum am ieșit afară.

Avraam a primit făgăduința lui Dumnezeu, Cuvântul Său, când era un om bătrân de șaptezeci și cinci de ani, iar Sara avea șaiszeci și cinci de ani. Ea era de peste douăzeci de ani în menopauză, și erau căsătoriți de când aveau optsprezece ani, fiind pe jumătate frați. Și iată că Dumnezeu a venit într-o zi la el și i-a spus că va avea un fiu de la Sara.

Când Dumnezeu a spus acest lucru, Avraam a pus deoparte toate argumentele contrare și a crezut. Așa trebuie să faceți și voi, când Îl vedeți pe Dumnezeu în Cuvântul Său. Așa trebuie să-L primiți.

Vedeți, cuvântul vostru nu moare. Eu vorbesc aici, dar cuvintele mele merg, prin transmisie, în jurul lumii. Acesta este adevărul. Cuvintele voastre nu mor. Voi nu le vedeți și simțurile voastre nu le percep, dar ele rămân.

Nu demult, am avut o vedenie cu privire la o tânără care era pe moarte și despre care se spunea că a vrut să se sinucidă. Era foarte celebră. Mă aflam sus, în munți, și am văzut cum va muri, în timp ce o Voce îmi spunea: „Ei vor spune că s-a sinucis, dar moartea i se datorează unui atac de cord.”

Cum se numea acea femeie? Marilyn Monroe. Ea a murit, dar nu s-a sinucis, cum se spune. În vedenie am văzut că era îngrijorată de ceva și că avea nevoie de ceva. Aș fi dorit să ajung la ea, pentru că avea nevoie de Hristos, de o salvare adevărată, avea nevoie de Ceva care să-i dea siguranța. Eu nu știu, poate că s-a dus la o biserică formală, rece, dar avea nevoie de mai mult. Pe tatăl ei nu l-a văzut niciodată, iar mama ei era internată într-o instituție de boli nervoase. Vedeți? Ea avea nevoie de Hristos.

Aseară copiii mi-au spus că la televizor este filmul: „Râul fără întoarcere”, în care joacă această actriță. Vedeți? Ea este moartă, dar acolo, la televizor se mișca cât se poate de real, iar vocea ei era și ea reală. Aceasta era parcă a patra dimensiune.

Acest lucru este valabil pentru fiecare din noi, în ziua judecății, pentru că cuvintele noastre nu mor. Știința pretinde că poate percepe vocile noastre și peste douăzeci de ani. Mai mult, spun că ar putea prinde și vocea lui Isus Hristos. Ea este încă pe pământ, pentru că fiecare din noi este un post de emisie, ceea ce înseamnă că trebuie să fie și un post de recepție.

Astfel, dacă puteți recepționa Cuvântul lui Dumnezeu, El va deveni real pentru voi, și va fi la fel de viu ca atunci când a fost vorbit. Amin.

Avraam a recepționat Cuvântul lui Dumnezeu care i-a spus: „Vei avea un copil de la Sara!” Pentru mintea firească așa ceva este o nebunie. V-ați putea imagina un bărbat de șaptezeci și cinci de ani venind cu soția de șaiszeci și cinci de ani și spunând: „Doctore, noi vom avea un copil, de aceea, vrem să facem aranjamentele pentru spital!”?

Desigur ar crede că sunteți săriți de pe fix. Adevărul este că toți cei care-L cred pe Dumnezeu pe Cuvânt, sunt săriți de pe fix pentru lume, pentru că propovăduirea Evangheliei și creștinul sunt o nebunie pentru cei aflați pe calea pierzării.

Dar Avraam a crezut. Parcă o văd pe Sara croșetând botoșei și pregătindu-se pentru marele eveniment. Astfel a trecut prima lună, așa că Avraam i-a zis:

„Cum te simți, scumpo?”

„Nu este nici o schimbare.”

„Slavă lui Dumnezeu. Noi îl vom avea pentru că așa a spus El.”

A trecut un an și Avraam a întrebat-o din nou: „Cum te simți, Sara?”

„Nu este nici o schimbare.”

„Noi îl vom avea oricum. Aleluia.”

„De unde știi că îl vom avea, Avraam?”

„Pentru că așa a spus Dumnezeu. Este Cuvântul Lui, făgăduința dată de El.”

După douăzeci și patru de ani, când Avraam avea deja nouăzeci și nouă de ani, a întrebat-o pe Sara:

„Scumpo, este vreo schimbare?”

„Nici cea mai mică, dragule.”

„Slavă lui Dumnezeu, căci îl vom avea oricum, pentru că așa a promis EL.” Vedeți, deși trecuseră douăzeci și patru de ani, el tot putea să-L laude pe Dumnezeu, pentru că credea făgăduința Sa.

Dar noi cum suntem? Deși Îl vedem pe Isus Hristos descoperindu-se chiar sub ochii noștri, dacă nu face un lucru imediat ce l-a spus, zicem: „Nu s-a întâmplat!” Vedeți? Sămânța lui Avraam va avea însă întotdeauna poziția lui Avraam. Așa este.

Dumnezeu în Cuvântul Său: „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*” (Matei 24.35).

Dumnezeu în Universul Său. Credeți aceasta? Dumnezeu În Cuvântul Său.

Uitați-vă la cei o sută douăzeci de oameni fricoși care s-au ascuns în odaia de sus. Treptele templului duceau la o odăiță mică, unde ardeau niște candelă cu ulei de măsline. Ei au urcat acolo și s-au baricadat pentru că se temeau de evrei. Vedeți? Umblaseră trei ani și jumătate cu Isus și au văzut semnele și minunile făcute de El, L-au văzut înviat din morți și cu toate acestea se temeau de evrei.

Dar în ziua când Puterea Duhului a venit pe deplin, s-a auzit un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și niște limbi ca de foc s-au așezat peste fiecare din ei. Atunci ușile și geamurile s-au deschis larg, iar ei au alergat pe străzi mărturisind lucrarea Duhului Sfânt. De ce? Pentru că Cuvântul lui Dumnezeu a fost manifestat în fața lor. Atunci nu au mai fost lași, nici fricoși, pentru că toți s-au ancorat în Cuvânt.

Acum mă voi opri puțin ca să vă spun ceva.

Când un bărbat sau o femeie este bolnavă, iar medicul spune că are cancer, lepră sau orice altceva, dacă ei pot primi acel Cuvânt, care este Dumnezeu, se va întâmpla ceva, iar atunci nimeni nu le va putea spune altceva. De ce? Pentru că știu ce au de făcut. Da, domnule.

Credeți că Dumnezeu este în Universul Său? Credeți că El este în Cuvânt? Sigur că este.

Deci, Dumnezeu este în Universul Său; Dumnezeu este în Cuvântul Său și Dumnezeu este în Fiul Său.

Voi L-ați văzut în Universul și în Cuvântul Său, pentru că El este Cuvântul. Cuvântul este Dumnezeu în formă de literă, dar voi Îl puteți vedea și în natură.

O, Doamne, mă gândesc la femeia aceea care s-a atins de poala hainei Lui. Indiferent ce boală avea, ea a știut în inima ei că dacă se va atinge de El, va fi vindecată.

Acum observați-L pe Dumnezeu în Fiul Său. În Ioan 10.30 Isus a spus: *„Eu și Tatăl una suntem”*, iar în Ioan 14.10, tot El a spus că: *„Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.”*

Tot în această legătură, în Ioan 5.19 citim: *„Adevărat, adevărat vă spun, că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”*

Vedeți? *„Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.”* (2 Corinteni 5.19).

Acum, oamenii au făcut din Dumnezeu o trinitate. Astfel, unii au trei persoane diferite, în timp ce alții spun că sunt trei în unul, dar ambele păreri sunt greșite.

Vreau să înțelegeți că nu sunt trei dumnezei, ci sunt trei descoperiri sau arătări ale aceluiași singur Dumnezeu. Vedeți? Sunt trei atribute:

- Dumnezeu Tatăl care a fost în pustie în Stâlpul de foc;
- același Dumnezeu S-a exprimat pe Sine în Fiul, adică același Dumnezeu a locuit în acel trup de carne; și acum

- același Dumnezeu se exprimă pe Sine în tine și în mine, ca Duhul Sfânt, dar de fiecare dată, de-a lungul timpurilor, El este același Dumnezeu. Vedeți? Nu trei dumnezei, ci trei manifestări ale aceluiași Dumnezeu, trei atribute:

- de Tată - ceea ce era

- ca Fiu - ceea ce era; iar acum,

- ca Duh Sfânt în poporul Său.

De ce a fost nevoie de aceasta? Pentru că, din cauza păcatului, Dumnezeu nu putea fi atins. Totuși, Dumnezeu însuși S-a reflectat pe Sine în om, pentru că omul a fost făcut după chipul lui Dumnezeu, iar Dumnezeu S-a făcut în chipul unui om, ca să sufere și să poată înlătura păcatul care ne ținea departe de El.

„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea pentru că voi fi cu voi, și chiar în voi, până la sfârșitul veacurilor.” (Ioan 14.19 - parafrizare).

Acum, Dumnezeu este în noi. El arată astfel și oricine poate să vadă. De multe ori oamenii spun că Isus a fost evreu, iar unii susțin că El ar fi fost jumătate evreu și jumătate dintre neamuri, dar nu este adevărat, ci El era Dumnezeu. Desigur, asta era.

Când se naște un copil, viața sau sămânța de viață vine de la partea bărbătească. Germenul de viață vine din hemoglobină, din sânge, pentru că viața este în sânge. Așa spune Biblia.

Să zicem că este primăvară. După cum știți, primăvara toate păsările își fac cuiburi și ouă. Aceasta îmi amintește de bisericile de azi. Uneori putem construi cea mai

frumoasă biserică, putem avea cel mai bun comitet de diaconi și cea mai mare adunare cu primarul, dar dacă nu am fost în contact cu nașterea din nou, cu Hristos, avem doar cuibul plin cu ouă putrede sau stricate. Ele vor zace acolo, iar dacă se vor sparge, vor puți.

Ceea ce ne trebuie nouă astăzi, este o curățire de modă veche, începând cu prezbiterienii, baptiștii, pentecostalii, deci cu toții. Voi trebuie să veniți în contact cu Isus Hristos, Viața. El este Viața.

O găină poate face un ou, dar dacă nu a fost înșămânțat de cocoș nu va ieși niciodată un pui din el.

Dumnezeul cel Atotputernic, Tatăl, a umbrit-o pe fecioara Maria, creând în pântecul ei o celulă de sânge, care L-a adus la suprafață pe Fiul lui Dumnezeu, fără nici o dorință firească. Apoi, acel Sânge a fost vărsat pe Calvar. Aleluia. De aceea Sângele lui Dumnezeu este cel care ne salvează. Sângele lui Dumnezeu Îl aduce pe Isus Hristos în mijlocul nostru; Sângele lui Dumnezeu aduce Duhul Sfânt. Acolo nu a fost sângele unui evreu sau al unui străin, ci a fost Sângele creat a lui Dumnezeu. Omul Isus a fost Fiul pe care L-a creat El, a fost trupul în care a locuit EL.

Legea fără pedeapsă nu este lege. Astfel, dacă spui că este ilegal să treci pe roșu, dar nu este o pedeapsă pentru încălcarea acestei porunci, aceea nu mai este o lege. Dar și legea lui Dumnezeu are cu sine o pedeapsă: „În ziua în care vei mânca... vei muri.” (Geneza 2.17).

Dumnezeu nu putea trimite pe altcineva în locul Său, ci trebuia să vină personal. Ar fi fost nedrept să-l condamne pe fratele acesta la moarte, pentru că a greșit celălalt frate, de aceea era nevoie de o răscumpărare. A fost nevoie să vină EL însuși, iar singurul mod în care putea veni, era să-Și creeze un trup; **era să-Și creeze propriul trup**, în care să poată suferi. Amin. Acolo este puterea Evangheliei: Dumnezeu arătat în trup, Emanuel, ca să ia asupra Sa păcatele lumii.

Vedeți? În acel Sânge ne încredem noi, nu în sângele unui evreu sau al unui străin, ci în Sângele lui Dumnezeu care era în Isus Hristos.

Acesta-i motivul pentru care El a spus: „*Eu și Tatăl una suntem*” (Ioan 10.30), sau: „*Tatăl ...locuiește în Mine...*” (Ioan 14.10).

O femeie m-a întrebat odată: „Bine, dar atunci la cine S-a rugat El în grădina Ghetsimane?”

„Aș vrea să te întreb ceva,” i-am răspuns eu. „Tu ai mărturisit că ai Duhul Sfânt. Unde este? La ce te rogi?” Desigur, El este în interiorul tău. Vedeți?

Noi avem Duhul cu măsură, pe când El îl avea fără măsură; noi suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu, cu măsură. Este ca și cum ai lua o lingură plină din apa oceanului, El fiind Oceanul, dar aceleași elemente care sunt în apa din lingură, sunt și în ocean, doar că în lingură sunt în cantitate mai mică. Deci diferă cantitatea, nu calitatea. De aceea, dacă Isus Hristos este Același ieri azi și în veci, înseamnă că Dumnezeu este în noi. Desigur.

Observați-L pe Dumnezeu în Universul Său, în Cuvântul și în Fiul Său.

În timpul nostru, există o mulțime de predicatori sociali ai Evangheliei, care încearcă să facă din Isus un fel de proroc bun, un bun filozof sau așa ceva, însă El, ori a fost Dumnezeu, ori a fost cel mai mare înșelător al tuturor timpurilor. Da, El a fost Dumnezeu. Cu siguranță.

Eu am cunoscut o femeie care aparținea unui cult ce nu credea în nașterea lui Isus din fecioară și nu o accepta. Ea venea des să mă asculte predicând, iar într-o seară mi-a spus:

„Frate Branham, îmi place foarte mult să te ascult vorbind.”

„Mulțumesc”, i-am răspuns.

„Totuși am găsit o greșeală în ceea ce spui.”

„Îi mulțumesc Domnului și nădăjduiesc că și El a găsit numai o greșeală la mine,” am răspuns. „Dar care este aceea, soră?”

„Îl lauzi prea mult pe Isus.”

„Cum adică? Ce vrei să spui?”

„Păi, Îl faci divin.”

„Bine, dar El este divin,” am spus.

„O, frate, aici ești greșit tu, pentru că El a fost doar un om bun.”

„Eu cred că El era mai mult decât un om bun,” am spus eu.

„Da, era un proroc.”

„Eu cred că era mai mult decât un proroc; era Dumnezeuul tuturor prorocilor.”

„Oh, domnule Branham, ai spus că ești un fundamentalist! Dacă îți voi dovedi cu propria ta Biblie că El nu era divin, vei accepta?”

„Dacă Biblia spune aceasta, voi crede.”

„În ordine,” a spus ea, după care a continuat: „În Ioan 11 scrie că Isus a plâns la mormântul lui Lazăr, ori dacă era divin, nu ar fi putut plânge.”

„Asta-i tot?” am întrebat-o eu.

„Da.”

„Doamnă, argumentul tău este mai slab ca o supă făcută din umbra unei găini moartă de foame.”

„Ce vrei să spui cu asta?”

„Uită-te aici, căci vreau să-ți arăt ceva. El era Om, dar tu ai omis să vezi că era mai mult decât un simplu Om. Într-adevăr, El a plâns ca om. Mai mult, era un Om atunci când a stat cu umerii lăsați în jos, iar Biblia spune că îți întorceai fața de la El, dar când a privit spre cer și a spus: „Lazăre vino afară!” și când acel bărbat mort de patru zile, a stat în picioare și a trăit din nou, atunci El a fost mai mult decât un om; a fost Dumnezeu. Da, Acela era Dumnezeu în Fiul Său.”

Credeți aceasta? Da, domnilor. Acel om începuse să putrezească, iar Biblia spune că mirosea greu. Sufletul lui era de patru zile în călătorie pe undeva. Dar oriunde ar fi fost, putreziciunea și-a cunoscut Stăpânul. Aleluia!” Sufletul care era plecat de patru zile, și-a cunoscut Creatorul și a venit înapoi pentru ca acel trup să trăiască din nou.”

Spuneți-mi, există vreun om care să poată face așa ceva? Nu, ci Cel care a făcut acest lucru, a fost Dumnezeu în Fiul Său.

Eu admit că El era un Om, atunci când a venit spre Ierusalim și fiind flămând a dorit să mănânce din acel smochin. Da, El era Om, dar când a luat cele cinci pâini și cei doi pești și a hrănit cu ele cinci mii de oameni, adunând apoi 12 coșuri cu resturi, Acela a fost mai mult decât un om: era Dumnezeu; era Creatorul.

Vedeți? Dumnezeu era în Fiul Său, de aceea a putut transforma apa în vin, a înmulțit pâinile și peștii. El era un om, atunci când a adormit în barcă, după ce văzuse o mulțime de vedenii și din El ieșise o mare Putere în timp ce predicase și vindecase o mare mulțime de bolnavi. Obosit, El s-a întins și a adormit – acela era un Om. Era atât de obosit încât nici nu se mai putea mișca. Nici chiar zgomotul furtunii nu L-a trezit, căci zeci de mii de diavoli juraseră că vor scufunda barca și-L vor îneca. Dar când S-a trezit și a pășit afară, când a privit spre ucenici și i-a muștră zicând: „Puțin credincioșilor!”; când Și-a pus piciorul pe marginea corăbiei, a privit spre mare și a spus: „Taci! Liniștește-te!” acela era Dumnezeu. Și noi știm că imediat, vântul s-a oprit și valurile s-au potolit, ascultându-L. De ce? Pentru că Cel care le vorbise era mai mult decât un om; era Dumnezeu în Fiul Său, și eu cred că era divin. Acesta-i adevărul.

El a murit pe cruce strigând după îndurare; a murit ca orice om, strigând după un strop de apă, dar a treia zi, când s-a împlinit ceea ce spusese psalmistul David, a ieșit afară cu cheile morții, ale iadului și ale mormântului, apoi s-a suit la cer dând daruri oamenilor. Vedeți? El s-a ridicat conform Cuvântului care spune: „*Căci nu vei lăsa sufletul Meu în locuința morților, nu vei îngădui ca prea iubitul Tău să vadă putrezirea.*” (Psalm. 16.10).

Lăudat să fie Domnul! Acesta era Dumnezeu în Fiul Său, împăcând lumea cu Sine.

Vedeți? Dumnezeu în Universul Său; Dumnezeu în Cuvântul Său, Dumnezeu în Fiul Său și acum, Dumnezeu în poporul Său. Credeți aceasta? Amin.

„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că voi fi cu voi până la sfârșitul veacurilor. Da, Eu voi fi același ieri azi și în veci.”

Ce fel de oameni ar trebui să fim noi? Aceasta îmi aduce aminte de o povestire.

Nu cu mult timp în urmă, în Sud se practica încă comerțul cu sclavi. Acesta a fost un lucru cât se poate de rău, pentru că Dumnezeu nu a vrut niciodată ca un om să stăpânească peste altul. Noi toți avem același Dumnezeu, iar culoarea pielii nu are nimic a face cu sufletul. Toți avem același sânge, de aceea, un om galben poate dona sânge unui om negru, și un om negru poate să doneze sânge pentru un alb.

De ce aceasta? Pentru că Dumnezeu a creat toate națiile dintr-un singur om. Da, domnilor. Dumnezeu l-a făcut pe om, dar omul și-a făcut sclavi, ceea ce este total greșit. Totuși albi au făcut aceasta, și obișnuiau să-i vândă pe sclavi ca pe niște obiecte.

Într-o zi, un comerciant a trecut pe la o plantație care lucra cu sclavi și l-a întrebat pe stăpân: „Câți sclavi aveți?” „Trei sute,” a răspuns stăpânul. „Aș vrea să arunc o privire asupra lor.” Și s-a dus să-i vadă. Toți erau triști, pentru că erau departe de casele lor și știau că nu se vor mai întoarce niciodată acolo. Mai mult, erau bătuți ca să muncească. Dar a observat un tânăr pe care nu trebuia să-l bată nimeni pentru că muncea singur. El își ținea capul sus, avea corpul drept și privirea hotărâtă și toate lucrurile le făcea cât se poate de bine. Văzându-l, comerciantul a spus:

„Vreau să-l cumpăr pe sclavul acela.”

„Acela nu-i de vânzare,” a răspuns stăpânul.

„Dar care este deosebirea dintre el și ceilalți sclavi? Este șeful lor?”

„Nu, este un simplu sclav.”

„L-ai hrănit mai bine decât pe ceilalți?”

„Nu, el mănâncă împreună cu ceilalți sclavi.”

„Atunci de ce este atât de deosebit?”

„Și eu m-am întrebat multă vreme ce este cu el, dar de curând am aflat că acolo în Africa, de unde a fost adus, tatăl lui este șeful tribului, așa că deși este într-o țară străină, și este doar un rob, el este totuși un fiu de rege.”

Vedeți? Acea era natura lui și dorea să se poarte cu demnitate, ca tatăl său.

Oh, ce rușine ar trebui să ne fie astăzi, când vedem bărbați și femei care pretind că sunt fii și fiice de Dumnezeu, care spun că au natura Lui, unii fiind chiar lucrători, și totuși neagă vindecarea divină și lucrarea Duhului Sfânt.

Ce rușine pentru surorile noastre care pretind că sunt sfinte ale lui Dumnezeu, și își taie părul, se dezbracă tot mai mult și se poartă cum se poartă.

Ce rușine pentru bisericile noastre, pentru că permit ca bărbați care au fost căsătoriți de două, trei ori, să fie diaconi. Noi ar trebui să fim conștienți că deși suntem străini și călători prin această lume, suntem totuși fii și fiice de Dumnezeu, suntem fiii și fiicele Împăratului, așa că ar trebui să avem caracterul lui Isus Hristos și să reflectăm Ființa Lui.

Dumnezeu în poporul Său. Da, eu cred aceasta din toată inima mea.

În Ioan 14.12 Isus a spus: „...*cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...*” Vedeți? Aceleași lucrări.

În cursul acestei săptămâni, noi am văzut că El S-a descoperit ca fiind Mesia, prin faptul că a adus la suprafață acel dar prin care putea cunoaște tainele inimilor și spunea cine este omul din fața Lui. Da, Dumnezeu Se reflecta pe Sine în Fiul Său, de aceea, lucrările pe care le-a făcut El, ar trebui să le facem și noi.

O, noi L-am văzut atunci când femeia a venit să ia apă de la fântână și a auzit o voce care-i spunea: „*Dă-mi să beau*”. În felul acela, El a intrat în vorbă cu ea și a aflat care era problema ei, și atunci i-a zis: „*Du-te și adu-l aici pe bărbatul tău*”, la care femeia a răspuns: „*Eu nu am bărbat.*”

„*Bine zici că nu ai bărbat, pentru că ai avut cinci, iar cel cu care ești acum, nu este bărbatul tău.*” Mirată, ea l-a zis: „*Doamne, văd că ești prooroc. Noi știm că trebuie să vină Mesia, iar El va face chiar aceste lucrări.*”

Și El i-a răspuns: „*Eu, Cel care vorbește cu tine, sunt Acela.*” Ce făcea El? Îl reflecta pe Dumnezeu.

Ce ar trebui să facă biserica? Să reflecte același lucru. Vedeți? Dumnezeu reflectat în poporul Său.

Odată, o sunamită a avut un copilăș care a murit, iar un profet al Domnului s-a întins peste el și a suflat până când duhul s-a întors în el. Vedeți? Copilul a strănutat de șapte ori și a revenit la viață. Cine a făcut această minune? Profetul? Nu, domnilor. Acela era Dumnezeu în slujitorul Său. Așa este. Era Dumnezeu în poporul Său.

Apoi, am văzut că era un bărbat numit Petru, care nu avea nici educație, nici

seminar, dar era plin de Duhul Sfânt, pentru că Dumnezeu este în poporul Său. Și ce au văzut cei din jur? Un bărbat care proceea, totul împlinindu-se întocmai; și care vorbea la fel ca Isus Hristos.

Biblia spune despre ucenici că erau oameni neștiutori și fără carte, dar se vedea că umblaseră cu Isus Hristos. Aceasta a făcut ca oamenii să primească o asemenea credință în Dumnezeu, încât își puneau bolnavii pe unde avea să treacă Petru, astfel ca numai umbra lui să treacă peste ei, și erau vindecați.

Dar nu umbra aceluia pescar bătrân îi vindeca, ci Dumnezeu care era în poporul Său, Dumnezeu care lucra prin slujitorii Săi.

Ei l-au văzut apoi pe Pavel, ale cărui profeții se îplineau întocmai și care făcea aceleași lucrări pe care le făcuse Isus Hristos când fusese pe pământ. Hristos se reflecta atât de puternic în el, încât au luat batiste și șorțuri și le-au pus pe trupul lui, iar bolnavii care erau atinși de ele, erau vindecați și eliberați de duhurile rele care îi chinuiau. Cine făcea aceasta? Dumnezeu în slujitorul Său.

Am ascultat banda de aseară și acolo a venit o femeie, dacă nu mă înșel din Oregon, care și-a cheltuit toți banii ca să ajungă până aici. Ea a venit pe platformă pentru că era bolnavă și avea fiul și soțul nemântuiți.

Cineva din sală se gândea că eu spun prin duhul ghicirii care erau problemele ei, dar Duhul Sfânt a venit și i-a spus femeii, cine era, cum se numea ea și mama ei; i-a spus ce nume i s-a dat când era mică, i-a spus numele de căsătorie, ce a făcut, ce boală avea, i-a spus că are soțul și fiul necredincioși, după care a adăugat: „Așa vorbește Domnul: Eu îți dau soțul și fiul și tot Eu te vindec.” Urmarea? Astăzi ea este pe deplin sănătoasă, iar soțul și fiul ei s-au dus primii la altar aseară.

Oh, fraților, cine este Cel care cunoaște trecutul, prezentul și viitorul? Dumnezeu în slujitorii Săi. Amin. Așa este. El este Același ieri, azi și în veci și a făgăduit că va

face aceleași lucrări și în zilele din urmă.

Uite că am întârziat din nou. Iertați-mă, vă rog. Mai am încă vreo treizeci de texte notate aici, dar le las pentru mâine seară.

Credeți că Dumnezeu este în slujitorii Săi? Nu vă bucurați că El este în Universul Său, în Fiul Său și în poporul Său? Da, Dumnezeu este încă Dumnezeu. El este Același ieri, azi și în veci. Binecuvântat să fie Numele Domnului.

Haideți să ne rugăm. Să ne plecăm capetele.

Tatăl nostru ceresc, noi credem că Tu ești Dumnezeu și știm că ești aproape de noi. Prin credință, Te vedem acolo, înainte de întemeierea lumii; apoi Te vedem întinzându-Ți Mâna și făcând lumea. Lumea este ținută împreună prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Chiar și murdăria pe care stăm în seara aceasta, este Cuvântul lui Dumnezeu vorbit, pentru că Tu ai rostit Cuvântul și totul a fost cum ai spus. O, iar Tu ești și în seara aceasta, același Dumnezeu!

Ajută-ne să prindem înțelesul Cuvântului Tău prețios. Îndură-Te, Tată, și binecuvântează-ne în seara aceasta.

Te rog să dovedești că ești în slujitorii Tăi, pentru că oamenii Te-au văzut în Universul Tău, în toate lucrurile pe care le-ai creat. Te rugăm să-Ți faci prezența printre noi, pentru că avem o singură dorință: să vedem împlinirea Cuvântului Tău.

Nu era nevoie să vindeci bolnavii ca să dovedești că ești Fiul lui Dumnezeu, dar ai făcut-o totuși, pentru ca Cuvântul să fie împlinit. În seara aceasta, Tu nu faci

aceste lucruri pentru că așa s-ar cuveni, ci pentru că ai făgăduit că le vei face; și ești obligat numai față de Cuvântul Tău pe care-L faci cu siguranță viu printre noi.

Aici sunt bapiste pentru oameni bolnavi și îmi pun mâinile peste ele, Tată, pentru că deși eu nu sunt Petru sau Pavel, știu că Tu ești încă același Isus.

Biblia vorbește despre poporul evreu care respecta poruncile Tale și pornise pe calea spre libertate, dar la un moment dat au ajuns în necaz. În față aveau Marea Roșie, în spate venea oștirea lui Faraon, iar pe părți se aflau munții. Se părea că Dumnezeu nu le mai lăsase nici o porțiță de scăpare, dar Tu le-ai făgăduit că-i vei duce într-o țară binecuvântată. Oh, și iată că Marea Roșie le stătea în cale!

Un scriitor spunea odată că Dumnezeu a privit în jos din acel Stâlp de Foc, și era atât de mânios, încât marea s-a speriat și s-a dat înapoi, lăsând Israelul să-și continue călătoria.

Oh, Dumnezeule al cerurilor, Tu ești încă același IeHoVaH și în seara aceasta, și acum nu te uiți numai prin Stâlpul de Foc, ci privești în jos prin Sângele Fiului Tău.

Tată, boala a stat în calea înaintării acestor oameni bolnavi, dar aceste bapiste reprezintă porțița de scăpare pregătită de Tine pentru ei. Îngăduie ca atunci când aceste bapiste vor fi puse peste cei bolnavi, să fie eliberați de sub puterea diavolului și vindecați. Du-i, Doamne, la făgăduința care spune: „*Eu sunt Domnul care te vindecă!*”

Îndură-te, Tată, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin. Este cam târziu.

Noi i-am chemat în fiecare seară pe cei care aveau numere de rugăciune, dar cred că în seara aceasta îi vom lua pe cei care nu au astfel de numere, ca să puteți

vedea cu toții că numărul acela nu are nici o legătură cu vindecarea.

Aș vrea ca toți cei care nu au numere de rugăciune să ridice mâna. În ordine.

Eu am spus că Dumnezeu este în Universul Său, dar credeți că El este și în poporul Său?

Acum aș vrea ca fiecare să privească spre mine. Voi știți că atunci când Petru și Ioan au trecut pe lângă ologul de la poarta Frumoasă, i-au spus: „*Uită-te la noi!*” ceea ce înseamnă să fii atent, să asculți la ceea ce ți se va spune. După ce a spus acele cuvinte, Petru a continuat: „*Argint și aur n-am; dar ce am, îți dau: în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă!*” (Fapte 3.6). Apoi l-a apucat de mâna dreaptă și l-a ridicat în sus, ținându-l așa până i s-au întărit tălpile și gleznel. Și Biblia spune că omul a plecat de acolo pe deplin sănătos și laudându-L pe Dumnezeu. (v.7-8).

După cum știți deja, eu nu sunt un om educat, de aceea nici nu mă pot numi predicator. Mai degrabă pot spune că sunt un fel de roată de rezervă, dar Dumnezeu mi-a dat un dar prin care Isus Hristos se manifestă făcându-i pe oameni să creadă că El este viu.

Dacă El ar fi mort, religia noastră ar fi degeaba. Ca misionar prin jurul lumii, eu am întâlnit sute de religii și am avut de înfruntat tot felul de diavoli, vrăjitori și fanatism, dar pot să vă spun că religia noastră este adevărată, pentru că Dumnezeul nostru este viu. El nu este mort, ci trăiește, și a promis că lucrările pe care le-a făcut El, le vom face și noi.

Orice om care și-a mărturisit păcatele și le-a pus sub Sângele lui Isus Hristos, este un fiu al lui Dumnezeu, dacă este născut din nou, din Duhul Sfânt. Toți cei care au parte de această naștere, sunt fiii și fiicele lui Dumnezeu.

Ce s-ar întâmpla dacă Isus ar sta aici purtând acest costum pe care El mi l-a dat prin bunul meu prieten Carl Williams? Desigur, ați păși către El și l-ați spune:

„Doamne Isuse, te rog să mă vindeci”. Dar El nu ar putea s-o facă. De ce? Pentru că a făcut-o deja, pentru că noi am fost vindecați prin rănilor Lui.

Voi spuneți: „Iartă-mă”, dar El a făcut și acest lucru tot pe Calvar, pentru că tot planul de mântuire și de vindecare a fost încheiat acolo. Biblia spune că Isus S-a suit la cer, iar acum stă la dreapta lui Dumnezeu. Credeți aceasta? El este acolo ca să mijlocească, deoarece este Marele nostru Preot care poate fi atins prin neputințele noastre. Credeți aceasta? Da, *„singurul Mijlocitor dintre Dumnezeu și oameni este Omul Isus Hristos.”* Aceasta o spune Biblia în 1 Timotei 2.5.

Poate au încercat și alții să o facă, dar El este singurul Mijlocitor recunoscut de Dumnezeu: Isus Hristos. El stă acolo ca Mare Preot, Același ieri azi și în veci.

Dacă El ar veni în seara asta aici, ați crede că poate să vă vindece la fel ca pe acea femeie? Credeți că Dumnezeu este în Cuvântul Său și în slujitorii Săi?

Isus a înviat din morți și s-a dus sus, apoi a revenit în mijlocul poporului Său, prin Duhul Sfânt, făcând aceleași lucrări pe care le-a făcut când a fost pe pământ.

Acum este momentul ca aceste lucruri să se împlinescă, pentru că timpul pentru neamuri se apropie de sfârșit. El a făcut-o la sfârșitul timpului evreilor, iar acum, la sfârșitul timpului acordat neamurilor, o va face din nou pentru că așa a făgăduit.

Acum, toți cei care sunt bolnavi sau în diferite nevoi și se află în locul acesta, știu că eu nu-i cunosc. Dumnezeu știe că acesta este adevărul. În afară de băieții și de fetița care au cântat, nu cunosc pe nimeni.

Ridicați mâna toți aceia care știți că nu vă cunosc. Vedeți? Peste tot sunt mâini ridicate. Noi ar trebui să facem aceleași lucruri pe care le-a făcut El. Eu știu că puteți asculta o predică psihologică; știu că putem vorbi despre ce a făcut El odinioară, dar cred că este timpul să-L vedem la lucru.

Este ca atunci când cineva vrea să vândă ceva. Produsul lui arată foarte bine, dar să-l vedem la lucru.

Este nevoie ca religia voastră să devină reală, să o vedem în acțiune, pentru că Cel care lucrează este chiar Isus Hristos.

Priviți microfonul acesta. El este complet mut până nu vorbește cineva la el, rolul lui fiind acela de a amplifica vocea celui care vorbește. În rest este mut. Așa sunteți și voi. Sunteți muți până ajungeți la aceste lucruri, dar când intrați în contact cu Isus Hristos și El vă folosește, nu mai este vocea voastră, ci este Vocea Lui.

Ați văzut voi ca El să fi greșit o singură dată? Nu, nu poate fi greșit pentru că Cel ce vorbește este Dumnezeu. Acum trebuie să credeți. Aș vrea ca toți cei din audiență să vă plecați capetele pentru câteva minute, și să vă rugați.

„Doamne, sunt bolnav, sau am un prieten bolnav, sau sunt într-o situație disperată, sau am probleme în casă”, sau orice aveți. Spuneți: „Doamne Isuse, eu știu că omul acesta nu mă cunoaște, dar Tu mă cunoști, de aceea Te rog să mă ajuți. Vindecă-mă, pentru că mă voi atinge de poala hainei Tale. Eu sunt departe de acest om, și oricum nu mi-ar folosi la nimic să-l ating pe el, pentru că este doar un om, dar Te voi atinge pe Tine, prin credință.

Acest bărbat ne-a spus că trăim în zilele din urmă și ultimul semn a fost redat bisericii, conform Scripturii: semnul pe care l-a primit Avraam când a fost vizitat de trei bărbați, înainte de nimicirea Sodomei. Tată, fă ca în seara aceasta să fie la

fel. Îngăduie ca acest om să-mi vorbească așa cum l-a vorbit El femeii care s-a atins de haina Lui, și voi crede din toată inima.”

Soră, aș vrea să cânti cât se poate de încet. Nimeni să nu se mai plimbe. Cineva a făcut o fotografie. Vă rog să nu mai faceți. Vedeți, Duhul Sfânt este o Lumină, iar eu pot să-L privesc. Vedeți unde stau? În spatele meu se află un grup de sponsori, iar în fața mea stau mii de oameni. Am trăit timpuri când am avut și cinci sute de mii de oameni la o singură adunare.

Voi, cei care nu aveți numere de rugăciune, ați vrea să vă rugați și să spuneți: „Doamne Isuse, lasă ca toate aceste superstiții să fie luate de la mine, pentru că acest bărbat spunea că Dumnezeu este în slujitorii Săi. El mai spune că este trimis de Dumnezeu ca să-L mărturisească pe Isus Hristos în fața Bisericii, în zilele din urmă. Eu sunt bolnav și doresc un singur lucru: să mă pot atinge de haina Ta...”? Rugați-vă sincer și fie ca Dumnezeu să vă dea ceea ce cereți. Fiți smeriți și rugați-vă.

Dacă ești păcătos, spune: „Iartă-mă, Doamne!”; dacă ești un păcătos bolnav, spune: „Iartă-mă, Doamne!” Dacă ești creștin, tu ai dreptul la Pomul vieții.

Gândiți-vă la Hristos. Puteți să vă ridicați capul și să priviți aici, dar gândul să vă fie la Hristos. Credeți din toată inima și spuneți: „Doamne Isuse, m-am rugat cât am știut de bine. Eu nu am număr de rugăciune, deci nu voi fi chemat în rândul de rugăciune, dar cred că Tu mă poți ajuta. Ai milă de mine, Te rog.”

Faceți aceasta, pentru că atunci Isus Hristos va veni jos și ne va unge; El va unge ochii mei ca să văd; va unge buzele mele ca să vorbesc; și va unge inimile noastre ca să puteți crede, apoi va face aceleași lucrări pe care le-a făcut când era pe pământ, și pe care a făgăduit că le va face din nou, dovedind că este în slujitorii Săi. După aceea veți putea spune: „*Arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns*”.

Rugați-vă, pentru că nu este vorba de credința mea, ci de a voastră. Eu aștept doar ca El să vorbească. Dacă nu-mi va spune nimic, voi chema un rând de rugăciune. Asta-i tot ce pot face, pentru că fără El sunt total neajutorat. Dar știu că EL este aici. O, dacă ați avea credință!

Nu fiți nervoși, pentru că nu veți primi niciodată ceva dacă sunteți nervoși. Fiți respectuoși înaintea lui Dumnezeu și spuneți-i Lui problemele voastre. Ce clipă!

Vedeți, Dumnezeu Cuvântul este Adevărul și El este viu. Acum, El va dovedi dacă am spus adevărul sau dacă am mințit. Da, Dumnezeu este Cel care va dovedi că acest Cuvânt este Adevărul. Desigur. El nu va sta niciodată de partea unui mincinos, voi știți aceasta.

Iată, El este aici. Îți mulțumesc, Doamne. În Numele lui Isus Hristos, iau orice duh de aici sub controlul meu, pentru slava lui Dumnezeu. Credeți?

Îngerul pe care-L vedeți în fotografie este acum pe platformă, iar acum merge în sală. Un moment!

Puteți să-L vedeți? Este deasupra unei doamne care stă la capătul rândului. Puteți să-L vedeți? Femeia aceea va fi în curând mamă, este adevărat? Ai număr de rugăciune? Nu. Nici nu trebuie. Ai nevoie doar de credință. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Crezi ca sunt proorocul Lui? Dacă Domnul îmi va descoperi lucruri ascunse în inima ta și de ce ești aici, vei crede? Ești nervoasă desigur, fiindcă vei fi mamă, dar problema ta este la spate. Aceasta este cererea ta înaintea Domnului: să te vindece, este adevărat? Dacă este așa, ridică mâna.

Dacă ceea ce am spus este adevărat, aș vrea să te ridici în picioare, astfel ca oamenii să știe că este Adevărul. Ne cunoaștem cumva? Nu, nu ne-am văzut niciodată. Dacă este adevărat, ridică mâna. Vedeți? Aceasta este o femeie care s-a atins de haina Lui. Ea nu putea să se atingă de mine, dar s-a atins de haina Lui.

Rugăciunea ei a fost ca Domnul să-i vindece spatele și s-o ajute la naștere. Așa este.

Cu o seară înainte, te-ai rugat ca Domnul să facă cumva, încât să fii primită în rândul de rugăciune. Dacă este așa, ridică mâna. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună numele tău? Doamnă Cisco, crede din toată inima. Du-te acasă și fii sănătoasă. Dumnezeu să te binecuvânteze pe tine, pe copil și pe soțul tău care stă aici.

Vă spun înaintea lui Dumnezeu că nu am văzut-o niciodată pe această femeie. Este Isus Hristos același ieri azi și în veci?

Aici este o femeie care pare a fi spaniolă. Ea își dă seama că se petrece ceva. Plânge pentru că Lumina este chiar deasupra ei. Nu o cunosc, dar are pe inimă ceva pentru care se roagă. Da, este vorba de mama ei. Ai număr de rugăciune? Nici nu ai nevoie. Mama ta este foarte bolnavă. Ea nu este aici, ci se află în Bakersfield. Ești soție de predicator, iar cel ce stă lângă tine este soțul tău. El are un frate pe care-l cheamă Joe. Dacă este adevărat, ridică mâna.

Eu nu i-am văzut niciodată pe oamenii aceștia. Dacă este adevărat, ridicați mâna. Cererea voastră este primită. Duceți-vă acasă, căci Isus Hristos v-a ascultat. Lăudat să fie Numele Domnului.

Femeia care se află în spatele doamnei cu bluză roz... Ai număr de rugăciune, doamnă? Nu ne cunoaștem, este adevărat? În jurul ei este un cerc negru. Ce înseamnă aceasta? Fie ca Domnul să-mi spună.

Da, o văd căzând. Ea are niște crize, are epilepsie. Dacă este adevărat, ridică mâna. Crezi că Isus Hristos te poate vindeca? Atunci primește vindecarea. Fie ca să nu mai faci nici o criză, în Numele lui Isus Hristos. Crezi din toată inima? Crede în Dumnezeu!

Iată-L! Din nou se află deasupra unei femei. Este o femeie slabă, care stă chiar aici jos. Ea suferă de anemie. Oh, ea va pierde vindecarea! Doamne Dumnezeule, ajută-o! Tată, Te rog n-o lăsa să treacă pe lângă ea. Numele acestei femei este Marsh. Ridică-te doamnă Marsh și fii sănătoasă în Numele lui Isus Hristos.

Satana s-a gândit ca o va prinde cu aceasta, dar nu a reușit. Eu nu o cunosc pe femeie, nu am văzut-o în viața mea, Dumnezeu știe aceasta.

Ce este aceasta? Dumnezeu în Universul Său; Dumnezeu în Cuvântul Său; Dumnezeu în Fiul Său; Dumnezeu în slujitorii Săi. Isus Hristos este Același ieri azi și în veci. Credeți aceasta? Ridicați mâna toți cei care credeți aceasta. Câți dintre voi aveți nevoie de Dumnezeu în viața voastră? Ridicați mâna și legănați-o.

Acum puneți-vă mâinile unul peste celălalt și eu mă voi ruga de aici. Voi puneți-vă mâinile peste cel de lângă voi și rugați-vă pentru el, pentru că astfel veți vedea slava lui Dumnezeu.

Indiferent cât de neputincioși sunteți, dacă lângă voi se află cineva care simte cu voi, veți fi vindecați. Dacă sunteți într-un scaun cu rotile, în cârje, dacă nu puteți umbla, sau mai știu eu ce aveți, credeți, căci Dumnezeu vă va da ceea ce cereți. Puneți-vă mâinile unul peste celălalt și rugați-vă unul pentru altul.

Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu este aici, Dumnezeu în slujitorii Săi. Și El a spus că *„aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede; „dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși.”*

Tată ceresc, eu vin să-Ți cer îndurare și să mă rog pentru acești oameni, în timp ce ești prezent aici. Eu cer ca orice putere drăcească să fie răpusă din audiență, și Isus Hristos să preia controlul acestei adunări, ca să se vindece orice persoană bolnavă, care se află în prezența Sa divină.

Tată, Te rog să faci aceasta, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vă declar vindecați, indiferent ce boală sau probleme ați avut. Dacă credeți din toată inima, lăsați cârjele să cadă. Orice ar fi, ridicați-vă în picioare și mărturisiți-I lui Dumnezeu că ați primit vindecarea chiar acum. Stați în picioare și credeți din toată inima.

Iată. Așa este. Întregul grup stă în picioare, pentru că Isus Hristos a vindecat fiecare persoană care a crezut.

Acum, dacă nu L-ați cunoscut ca Mântuitorul vostru personal, veniți sus și primiți-L în timp ce este prezent aici.

Vreți să veniți aici sus și să-L primiți?

Ridicați-vă mâna spre Dumnezeu și mulțumiți-I. Lăudați-L în timp ce dați mâna cu frații și unul dintre păstori va prelua serviciul.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

- Amin -